

Nr 25.

Ankom till riksdagens kansli den 31 januari 1939 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition med förslag till tilläggsstat för budgetåret 1938/39 under kapitalbudgeten gjorda framställning om anslag till kapitalinvestering i fonden till låneunderstöd för beredande av lån till vissa enskilda anstalter för kirurgisk tuberkulos.

(3:e avd.)

I proposition nr 2 har Kungl. Maj:t under kapitalbudgeten föreslagit riksdagen (bilaga 12, sid. 109—113 av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över socialärenden), att såsom kapitalinvestering i fonden för låneunderstöd till Lån till vissa enskilda anstalter för kirurgisk tuberkulos å tilläggsstat för budgetåret 1938/39 anvisa ett reservationsanslag av 100,000 kronor.

Med bifall till ett av Kungl. Maj:t i 1938 års statsverksproposition under kapitalbudgeten (bilaga 4, punkt 12) framlagt förslag beslöt riksdagen att såsom kapitalinvestering i fonden för låneunderstöd till lån till vissa enskilda anstalter för kirurgisk tuberkulos för budgetåret 1938/39 anvisa ett reservationsanslag av 1,317,000 kronor. Detta anslag skulle användas för att sätta anstalternas huvudmän i stånd att inlösa vissa av dem tidigare upptagna byggnadslån. Av anslaget har ett belopp av 150,000 kronor avsetts för föreningen Kronprinsessan Victorias kustsanatorium i Barkåkra, därvid förutsatts, att föreningen samtidigt skulle av egna medel inlösa ett hos folkpensioneringsfonden upptaget lån å 100,000 kronor.

I skrivelse den 7 juli 1938 har *direktionen för Kronprinsessan Victorias kustsanatorium i Barkåkra* gjort framställning om anslag för inlösen jämväl av sistnämnda lån.

I ärendet har *medicinalstyrelsen* avgivit utlåtanden den 21 oktober och 17 november 1938.

Departementschefen har för egen del yttrat följande.

Av vad i ärendet anförts framgår, att den utredning, som legat till grund för propositionen i ämnet föregående år, varit missvisande såtillvida, som föreningen Kronprinsessan Victorias kustsanatorium uppgivits äga större behållning vid 1936 års utgång än vad i verkligheten varit fallet. Den nu förebragta utredningen ådagalägger sålunda, att föreningen vid nämnda års utgång ägde banktillgodohavanden intill ett belopp av 77,767 kronor i stäl-

let för uppgivna 118,227 kronor. Av förstnämnda belopp utgjorde dessutom 7,611 kronor donationsmedel, som icke kunde av föreningen fritt disponeras.

Vid utgången av oktober 1938 har det disponibla beloppet nedgått ytterligare till i runt tal 50,000 kronor. Såvitt härav kan bedömas, föreliggå alltså icke möjligheter för föreningen att, som i fjolårets proposition förutsatts, av egna medel inlösa hela det omnämnda lånet å 100,000 kronor.

Medicinalstyrelsen har nu ifrågasatt, att föreningen skulle åtminstone till viss del av egna medel inlösa berörda lån, förslagsvis till ett belopp av 40,000 kronor. Handlingarna i ärendet synas emellertid giva vid handen, att de medel, varöver föreningen numera fritt disponerar, i sin helhet erfordras för driftens upprätthållande. Direktionens uppgifter härutinnan torde bestyrkas av det förhållandet, att direktionen, trots berörda medeltillgång, nödgats begära och även erhållit förskott å statsbidraget för de tre sista kvartalen i och för bestridande av sanatoriets löpande utgifter. Det synes mig under sådana omständigheter knappast vara rationellt att taga föreningens likvida medel i anspråk för inlösen av ifrågavarande lån, då därigenom behovet av förskottsmedel endast skulle ökas i motsvarande grad. Jag förordar därför, att föreningen beviljas ytterligare ett ränte- och amorteringsfritt statslån å 100,000 kronor för reglering av berörda lån hos folkpensioneringsfonden.

För statslånets erhållande torde böra gälla motsvarande villkor som för övriga statslån av hithörande slag. För lånet böra alltså ställas samma säkerheter som för det nuvarande eller ock andra, vilka statskontoret i egenskap av utbetalningsmyndighet kan finna betryggande. Tillika torde såsom villkor för lånet böra föreskrivas, att föreningen icke må utan Kungl. Maj:ts medgivande upptaga nya lån för byggnads- eller liknande ändamål, ej heller nedlägga eller väsentligen förändra verksamheten vid vederbörande anstalt. Det synes härjämte önskvärt, att erforderliga åtgärder för lånets reglering vidtagas snarast möjligt och på sådant sätt, att regleringen är verkställd senast den 1 oktober 1939.

Vad slutligen angår räntan å lånet hos folkpensioneringsfonden, lär den böra gäldas av statsmedel i enahanda ordning och för samma tid, som av riksdagen godtagits beträffande kustsanatoriernas övriga, tidigare upptagna byggnadslån.

Med tillstyrkande av bifall till Kungl. Maj:ts förslag hemställer utskottet, *Utskottet.*

att riksdagen må såsom kapitalinvestering i fonden för låneunderstöd såsom *Lån till vissa enskilda anstalter för kirurgisk tuberkulos* å tilläggsstat för budgetåret 1938/39 anvisa ett reservationsanslag av 100,000 kronor.

Stockholm den 31 januari 1939.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Närvarande: se under utlåtandet nr 24.